

РЕШЕНИЕ № 372

Град Бургас, 15.02.2013г.

В ИМЕТО НА НАРОДА:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГРАД БУРГАС, XIV-ти административен състав, на седемнадесети януари през две хиляди и тринадесета година, в публично заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТАНИМИРА ДРУМЕВА
ЧЛЕНОВЕ: 1. ДАНИЕЛА ДРАГНЕВА
2. ВЕСЕЛИН ЕНЧЕВ

при секретаря Гинка Фортунова, в присъствието на прокурора ГАЛИНА КОЛЕВА, като разгледа докладваното от съдия ДРУМЕВА касационно н.а.х.д. № 1229 по описа за 2012 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, във връзка с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на „СКАТ“ ООД, ЕИК 812104705, със седалище и адрес на управление: гр.Бургас, ж.к.„Зорница“, до бл.39, представлявано от управителя Валери [REDACTED] Симеонов, против решение № 373а от 2012г., постановено по н.а.х.д. № 11 по описа за 2012г. на Районен съд – гр.Бургас, с което е потвърдено наказателно постановление № 93 от 6.12.2011г., издадено от председателя на Съвета за електронни медии (СЕМ) – гр.София, с което за две нарушения на чл.17, ал.2 от Закона за радиото и телевизията (ЗРТ), на основание чл.126, ал.1 от същия закон, на касатора са наложени две имуществени санкции, всяка в размер на 3 000 лева (общо 6 000 лв.).

Касаторът оспорва решението като необосновано и неправилно, постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди, че районният съд тълкувайки неясното съдържание на оспореното пред него наказателно постановление незаконосъобразно е допълнил и заместил волята на административнонаказващия орган. Излага и доводи за неправилно тълкуване и прилагане на чл.17, ал.2 от ЗРТ. Според касатора, процесното предаване е изготвено и излъчено като израз на конституционно право на търсене, получаване и разпространение на информация. Потвърденото от първоинстанционния съд наказателно постановление „неглижирало“ гарантираната свобода на средствата за масова информация, тъй като с него се постигало цензуриране на телевизионното предаване. Искането от съда е да отмени оспореното решение на БРС и вместо него да постанови друго, с което да отмени като незаконосъобразно наказателно постановление № 93/06.12.2011г., издадено от председателя на СЕМ – гр.София. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба по изложените в нея основания и искането от съда.

Ответникът по касация – председателят на Съвета за електронни медии, редовно уведомен, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В представен писмен отговор оспорва касационната жалба и моли съдът да я отхвърли като неоснователна, поради липса на твърдяните в нея касационни основания за отмяна на оспореното решение на БРС.

Представителят на Бургаска окръжна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба и намира първоинстанционното решение за правилно и законосъобразно.

Бургаският административен съд, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл.348,

ал.1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл.218, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Наказателното постановление, предмет на оспорване в производството пред районния съд, е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 128/28.10.2011г., съставен от старши експерт в СЕМ на „Скат“ ООД за това, че в качеството на доставчик на медийни услуги, с излъченото на 24.09.2011г. от 17:51:36 часа до 19:29:26 часа по програма „Скат“ предаване „Паралакс“ е допуснал създаването и предоставянето за разпространение на предаване, внушаващо религиозна нетърпимост – деяние, квалифицирано като нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ, както и внушаващо етническа нетърпимост – деяние, квалифицирано като отделно нарушение на чл.17, ал.2 от ЗРТ.

За да постанови решението си, районният съд е обсъдил и приел за неоснователни възраженията за допуснати съществени процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на наказателното постановление. По същество е обосновал извод, че административнонаказващият орган правилно е квалифицирал извършените нарушения и законосъобразно е наложил имуществени санкции, съобразно критериите по чл.27 от ЗАНН.

Решението на районния съд е правилно.

Въз основа на прецизно установената фактическа обстановка, кореспондираща с изложеното в НП и в АУАН, при редовно събрани в първоинстанционното производство писмени и гласни доказателства, районният съд е формирал изводи за законосъобразност на издаденото наказателно постановление, които съответстват на материалния закон. Изложил е аргументирани съображения по всички наведени пред него и преповторени пред настоящата инстанция съображения и доводи, които се споделят изцяло и не е необходимо възпроизвеждането им отново. След анализ на събраните по делото доказателства, ценени в тяхната съвкупност, районният съд е обосновал правилния извод, че извършването на двете отделни административни нарушения на чл.17, ал.2 от ЗРТ от страна на „Скат“ ООД е безспорно установено по делото.

Неоснователно е възражението на касатора, че в наказателното постановление и в акта не е формулирано ясно и недвусмислено какво означава ”внушаване на религиозна нетърпимост” и „внушаване на етническа нетърпимост”. Както правилно е приел районният съд, в тях са цитирани изявленията на участниците в телевизионното предаване, от съдържанието на които се установява явно противопоставяне между християнската и мюсюлманската религии, между лицата, които ги изповядват, от една страна, и между населението от етнически български произход и българските граждани от ромски произход, от друга страна. Съдът не е допълвал и замествал волята на административнонаказващия орган, а е достигнал до изводите си именно чрез задълбочен и подробен анализ на цитираните в наказателното постановление изявления на участниците в предаването, на използваните в него похвати и изразни средства (коментари, въпроси към граждани, част от анкета и клип), посочени и обсъдени в наказателното постановление и в АУАН, като е изложил обосновани мотиви досежно начините и формите, чрез които са противопоставени явно и индиректно християнската религия и исляма, от една страна, населението от етнически български произход и българските граждани от ромски произход, от друга. В тази връзка, неоснователно е възражението на касатора, че изказванията на мюфтията Селятин Мохарем нямат за цел да противопоставят исляма на християнството, тъй като те не са излъчени изолирано в предаването, а като контрапункт на анкетата и на въпросите на гражданите относно освещаване на християнски кръст.

Изводите на районния съд относно начина, по който това противопоставянето между религиите и етносите внушава религиозна, съответно, етническа нетърпимост са резултат на вътрешното убеждение на съда, основано на обективна преценка на всички събрани доказателства по делото, на закона, на разпоредбите на Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения, провъзгласена на 25.11.1981г. с Резолюция 36/55 на Общото събрание на ООН, както и на Директива 2000/43/ЕО на Съвета на ЕС от 29.06.2000г. относно принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход.

Разпоредбите на Директива 2000/43/ЕО на СЕС от 29.06.2000г., въвеждащи легални дефиниции за пряка, непряка дискриминация, тормоз и подтик за дискриминация срещу лица въз основа на етнически произход, тоест за етническа нетърпимост, са имплементирани в чл.4, чл.5 и чл.6 от Закона за защита от дискриминация. На цитираните норми от националното ни законодателство кореспондират и разпоредбите на Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения, провъзгласена на 25.11.1981г. с Резолюция 36/55 на ОС на ООН, които въвеждат легална дефиниция на понятието „нетърпимост и дискриминация, основани на религия и убеждения“. Поради това, неоснователно е възражението в касационната жалба, че районният съд се е позовал на легални дефиниции за етническа нетърпимост и за расова нетърпимост, установени с акт на ООН и с акт на вътрешното законодателство на ЕС, които нямали директен ефект.

Неоснователно е и възражението на касатора, че с издаването на наказателното постановление е „неглижирана“ конституционно гарантираната свобода на средствата за масова информация. Конституционното право на разпространяване на информация е ограничено от забраната, съдържаща се в чл.17, ал.2 от ЗРТ, да се допуска от страна на доставчиците на медийни услуги създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл.32, ал.5. В случая, безспорно е установено, че изявленията на участниците в предаването, ведно с използваните в него изразни похвати, внушават етническа и религиозна нетърпимост към точно определени групи български граждани. С оглед изложеното, санкционирането на „Скат“ ООД за извършените нарушения на чл.17, ал.2 от ЗРТ, в качеството му на доставчик на медийни услуги, носещ по закон отговорността за съдържанието на тези услуги, не може да бъде приравнено на цензура, осъществена от СЕМ, по отношение на предаването „Паралакс“. Аргумент в подкрепа на тези изводи е и приетото от Конституционния съд на Република България в мотивите на решение № 21/1996г. по к.д. № 19/1996г. разбиране, че „..... свободата на словото и в частност свободата да се създават и разпространяват радио и телевизионни програми не е абсолютна. Конституцията създава ограничения на комуникационните свободи в защита на други конституционни ценности - конституционно установения ред, националната сигурност и превенцията на престъпността, здравето и морала, доброто име и правата на другите граждани, защитената от закона тайна (чл.39, ал.2, чл.40, ал.2 и чл.41 от Конституцията на РБ). Защитата на тези конституционни ценности е задължителна за радио и телевизионните организации при създаването и разпространяването на техните програми.“

В случая правилно е ангажирана отговорността на касатора за извършването на две отделни съставомерни деяния по чл.17, ал.2 от ЗРТ, като за всяко едно от тях му е наложена имуществена санкция на основание точната санкционна разпоредба – чл.126, ал.1 от ЗРТ, размерът на които е определен в предвидения в същата разпоредба минимум, при съобразяване с критериите, посочени в чл.27, ал.2 от ЗАНН.

По изложените мотиви съдът намира касационната жалба за неоснователна. Не се установиха наведените касационни основания за отмяна на оспореното решение на БРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила, като валидно, допустимо и правилно.

Воден от горното и на основание чл.221, ал.2, предл. I-во от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр. II-ро от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – ГРАД БУРГАС, XIV-ти административен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 373а/2012г. на Районен съд – гр.Бургас, постановено по н.а.х.д. № 11 по описа за 2012г. на БРС.

Решението е окончателно.

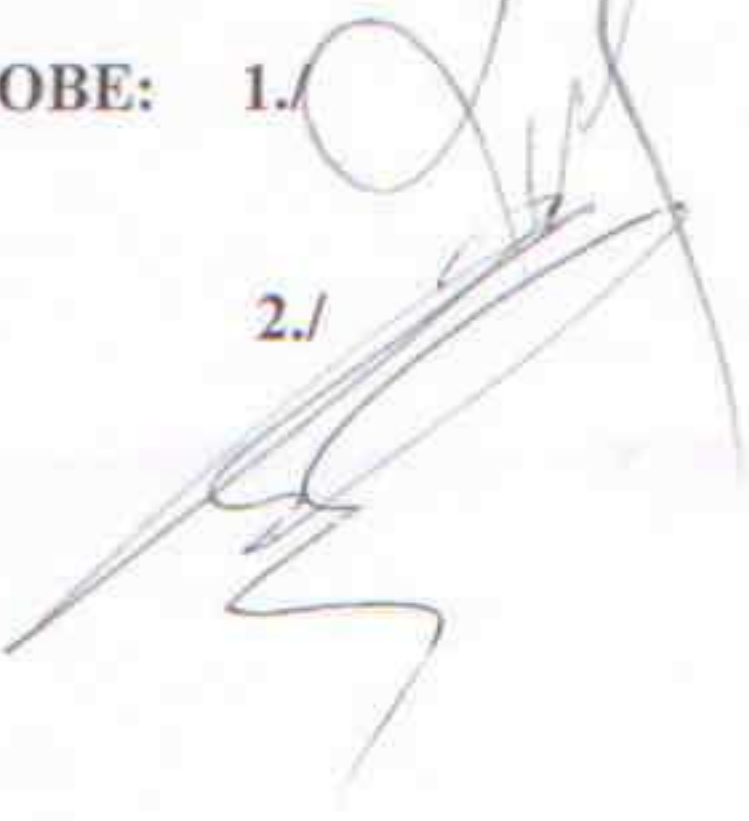
ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1./

2./

75

РЕШЕНИЕ

Номер 373а

2012 година

гр. Бургас

В ИМЕТО НА НАРОДА

Бургаският районен съд
На двадесет и осми февруари
В публичното заседание в следния състав:

II наказателен състав
две хиляди и дванадесета година

Председател: СВЕТИН ИВАНОВ

Секретар: Диана Пеева

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдия Иванов наказателно от административен характер дело номер 11 по описа на съда за 2012 година, за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. ЗАНН и е образувано по повод жалбата на Валери Симеонов, в качеството му на управител на „СКАТ“ ООД, ЕИК 812104705, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ж.к.„Зорница“, бл. 47, трети партерен етаж, със съдебен адрес гр.Бургас, ул. „Патриарх Евтимий“ № 15, ет. 1, адв. [REDACTED], против Наказателно постановление № 93 от 06.12.2011 г., издадено от доц. Георги Лозанов [REDACTED] – Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ) – гр.София, с което за две нарушения на чл.17 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (обн. ДВ, бр. 138 от 24.11.1998 г.), на основание чл. 126 ал.1 от същия закон, на дружеството са наложени две административни наказания „Имуществена санкция“, всяко в размер на 3 000 лева – общо 6 000 лева.

Дружеството-жалбодаател, редовно уведомено, в жалбата и чрез двама упълномощени процесуални представители – юрисконсулт и адвокат, твърди и поддържа, че в административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, касаещи липса на задължителни реквизити в акта и наказателното постановление, наказващият орган е нарушил правилата, установени в ЗАНН за събиране, проверка и оценка на относимите към случая факти и обстоятелства, както и че нарушенията, наказани с атакуваното постановление, не са били извършени, в производството са били допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, поради което наказателното постановление е незаконосъобразно и необосновано, моли за отмяната му.

Наказващият орган, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител-юрисконсулт, моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло, като правилно и законосъобразно.

Жалбата е процесуално допустима, подадена от легитимирано да обжалва лице, в прекузивния срок по чл. 59 ЗАНН, срещу годен за обжалване по този ред акт и прид надлежащия съд. Разгледана по същество, обаче, е неоснователна.

От фактическа страна, съдът прие за установено следното:

Свид. [REDACTED] заема длъжност „старши експерт“ в Съвета за електронни медии – гр.София, като естеството на работата ѝ се състои в прослушване и преглеждане на радио и телевизионна продукция на оператори, регистрирани в страната. В изпълнение на служебните си задължения, в периода от 24.09.2011 г. до 13.10.2011 г. свид. [REDACTED] осъществила мониторинг чрез запознаване с оптичен носител-компактдиск, предоставен от управителя на жалбодаателя „СКАТ“ ООД, съдържащ аудио-видео запис на предаването „Паралакс“, излъчено на 24.09.2011 г. за времето от 17:51:36 до 19:29:26 часа, с водещ Валентин Касабов, гост в студиото – кандидатът за кмет на гр. Айтос от НФСБ Димитър Марчев и с участието посредством телемост на Силвия

Трендафилова-журналист в телевизия „Скат“. Темата на предаването била „Родолюбие и безродие-тежкият кръст на България“.

След като видяла и прослужала пълния запис на предаването, с помощта на други служители в СЕМ, свид. ██████ изготвила фонограма на изявленията на водещия, гостите му и включвания на зрители по време на предаването (л.16-28). При това, в рамките на предаването свид. ██████ установила множество коментари, засягащи темите за формиране на анклавни от цигански общности и от турски, ислямски общности и етнически колизии, в контекста на започналата по това време предизборна кампания за провеждане на избори за кметове, общински съветници, президент и вицепрезидент в Република България. В частност, по време на предаването били направени следните изявления и коментари:

I. Водещ: „... Цялата тая цигания, циганщина ни се качи на главата. *Заедно с ислямските секти, заедно с ходжите, заедно с имамите... съвсем наскоро Франция не само забрани бурките, но и забрани на ислямистите, или които и да са там, да се дупят на открито по улиците и да извършват ритуали. Подобно нещо в България не се случва. Подобно нещо се опитахме да прокараме преди 3 месеца в Бургаския общински съвет. .. Именно за да не ни спират разни чужди вероизповедания, а по някакъв начин да се опитват да промиват мозъците на децата ни, както и да спрем воя на джамии, макар че в Бургас джамии ги спряха...*

Съвсем наскоро един българин, който живее от 20 години в Москва...издигна кръст в Болярово... Този кръст беше издигнат там съвсем законно... за да се вижда отдалеч, че това е християнска земя... *Може би се сетихме малко късно, но започнахме да вдигаме храмове, започнахме да бележим ...нашата си земя, истинската си земя. Макар че позволихме на много, най-вече чужди религии, масово да започнат, говоря за исляма, да строят джамии...*

Излъчва се анкета с мнения на присъстващи при освещаването на християнски кръст:

Жена: „Този хубав кръст, който, както всички знаете, е символ на християнството...“;

Силвия Трендафилова - в качеството ѝ на репортер: „Смятате ли, че с подобни християнски символи можем да се противопоставим по някакъв начин на настъпващия ислям, все по-агресивно, у нас?“;

Силвия Трендафилова - въпрос към Валентин Кичуков: „Смятате ли, че с подобни символи можем да се противопоставим на все по-агресивно настъпващия ислям у нас?“

Отговор на Валентин Кичуков: „...Истинския вярващ мюсюлманин почти липсва, почти липсва в Асеновград.“

Силвия Трендафилова : „Да, но се маркира територия по този начин“.

Гост: „...Преди 20 години по селата въобще нямаше джамии ... Наистина маркират територия, наистина си маркират територия...“

Излъчва се клип, озаглавен „Истината за джамията в „Меден рудник““; глас зад кадър и надписи на екрана на фона на фотоси от проекта за молитвения храм /джамия/ и на кадри от заседание на Общинския съвет - Бургас; двукратно включване в клипа на изказване на Селятин Мохарем, областен мюфтия; излъчва се зад кадър пеене на имам./

Водещ: „...Ако не се бяхме намесили категорично, това, което щеше да се случи, е сега да има една джамия, там щяха да щъкат разни чалмосани ухабители и не знам си какви...“.

Телевръзка със Силвия Трендафилова, кандидат за общински съветник: „... Съвсем наскоро... ден след като чествахме деня на София, Вяра, Надежда и Любов и майка им София, тук, в София, вицепремиерът Цветан Цветанов откри състезание, ислямско състезание по рецитиране и четене на коран в НДК... Да се приемезаконопроект, с който да се забрани на чужди граждани да правят религиозна пропаганда в България, да разкриват всякакви църкви, които са извън традиционната православна църква...“.

II. Водещ: "... През тези години дебилите, идиотчетата с партийни костюми, които сочеха уж върната посока и си пълниха джобовете, отглеждаха паразити. Паразити под формата на ухажване на неграмотно циганско население... Ние сме безкрайно търпеливи... Някои го наричат толерантност и спекулират с думата толерантност, с нашто търпение - дотам, че цялата тая цигания, циганщина ни се качи на главата..."

Следва коментар на водещия във връзка с организирано от министър Цветанов четене на Корана в НДК: "... чийто патрон беше Цветан Цветанов. Която полиция в момента, впрочем, пази същите тези паразити, които отгледахме. Говоря за Катунца..

Сигурен съм обаче, че сегашните управляващи няма да направят абсолютно нищо. Първо, защото сме в избори, второ - защото всички онези цигани са част от потенциалните избиратели, които, макар че не умеят да четат и да пишат, ще хвърлят, както те казват, правилната бюлетина..."

Гост: "... Нашите малоумни управляващи... Те толерираха тези цигански безделници, даваха им пари, да не плащат ток, да получават помощи, вкарваха им самочувствие... Не може там циганския квартал да го оправяш и центъра, пък да оставиш другите квартали с разбита... (във връзка с коментар на водещия за Врабчев, който е оправил инфраструктурата на циганските квартали в гр.Айтос) ...а пък в българските квартали улиците са разбити, шахтите... са запушени... значи, трябва да почнем от тези наши квартали да се направи нещо..."

Силвия Трендафилова – включване чрез телемост: „Тука вече започнаха да стават наистина държави в държавата, да става циганска държава в нашата държава... това са малцинства... даже не са и малцинства, а етноси, на които са им дадени единствено привилегии; те имат само права, те нямат задължения към българската държава, те не спазват обществения ред и порядки..."

При наличието на горесцитираните изявления, свид. [REDACTED] счела, че са налице данни за извършени от дружеството-жалбодател административни нарушения, състоящи се в допускане създаването и предоставянето за разпространение на обсъденото предаване, части от което внушават религиозна нетърпимост чрез противопоставяне християнската религия на исляма (цитатите в пункт I по-горе), а друга негова част съответно внушава етническа нетърпимост към ромския етнос (цитатите в пункт II). По тази причина, свид. [REDACTED] изпратила до управителя на жалбодателя писмена покана от 13.10.2011 г. (л.33), връчена съответно на 17.10.2011 г. (обратна разписка на л. 34), представител на дружеството да се яви в СЕМ за участие при съставянето на акт за установяване на горните нарушения.

На 28.10.2011 г., в присъствието на [REDACTED]-надлежен пълномощник на управителя на „СКАТ“ ООД (пълномощно на л. 30), свид. [REDACTED] съставила срещу дружеството Акт за установяване на административно нарушение № 128 от същата дата (л.14,15), където подробно описала с обширни цитати от предаването споменатите по-горе две административни нарушения, и квалифицирала всяко от тях по чл. 17 ал. 2 от ЗРТ. Връчила екземпляр от акта на пълномощника лично, срещу подпис, с отразяване, че ще бъдат преставени писмени възражения. Такива наистина постъпили на 01.11.2011 г. (л.31, 32) с доводи, аналогични на посочените в жалбата срещу наказателното постановление – за липса в акта на анализ на цитатите от предаването в подкрепа на извода на актосъставителя, че са налице нарушения по чл. 17 ал.2 от ЗРТ, както и за нарушения на материалния закон, като се обосновава теза за изразена в предаването свобода на словото и на мнението, без да е налице внушаване на религиозна или етническа нетърпимост.

Възраженията не били уважени, и въз основа на съставения от свид. [REDACTED] акт, впоследствие било издадено атакуваното сега наказателно постановление на Председателя на СЕМ, в което фактическото описание и правната квалификация на двете нарушения е възприета изцяло от дадените в акта, и за всяко от нарушенията на жалбодателя е наложена имуществена санкция в размер от по 3 000 лева.

Описаната фактология, включително относно направените от участниците в предаването словесни изявления, по която няма спор, се установява от свидетелските показания на актосъставителя и писмените доказателствени средства, събрани в административнонаказателното

производство, приети от съда. Основните спорни въпроси по делото са за правото, и се свеждат до това, дали цитираните откъси от изявления на лицата, участвали и включили се на живо в предаването „Паралакс“, излъчено на 24.09.2011 г. от жалбоателя „СКАТ“ ООД, са от естество да внушат етническа нетърпимост към ромския етнос, и съответно религиозна нетърпимост към ислямската религия. Отговорите на тези въпроси, по убеждението на настоящия състав, следва да са положителни.

Най-напред следва да се посочи, че противно на защитните доводи на дружеството-жалбоател, понятията „религиозна нетърпимост“ и „етническа нетърпимост“ са правни институти, подробно регламентирани в задължителни за Република България актове на ООН и ЕС.

Така в Декларацията за премахване на всички форми на нетърпимост и дискриминация, основани на религиозна принадлежност или убеждения, провъзгласена на 25.11.1981 г. с Резолюция 36/55 на Общото събрание на ООН, изрично е дадена легална дефиниция на понятието „нетърпимост и дискриминация, основани на религия или убеждения“ – това е всякакво различие, изключение, ограничение или предпочитание, основано на религия или убеждения и имащо за цел или следствие ликвидиране или ограничаване на признаването, ползуването или осъществяването им на основата на равенство на правата на човека и неговите основни свободи (чл. 2 §1 от Декларацията). Съгласно чл.1 §1 от същата декларация, всеки човек има право на свобода на мисълта, съвестта и религията. Това право включва свободата на всеки да има религия или убеждения от всякакъв род по свой избор и свободата да изповядва своята религия и да изразява своите убеждения както индивидуално, така и колективно, публично или частно чрез обучение, обреди, богослужение и ритуали. Ограничения на това право, съгласно чл.1 §3 от декларацията, са допустими само ако са установени със закон и необходими за опазване на обществената сигурност, реда, здравето и морала, както и на основните права и свободи на останалите.

Понятието „етническа нетърпимост“ е дефинирано в Директива 2000/43/ЕО на Съвета на ЕС от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход. В чл. 2 §1 от цитираната резолюция, **пряката или непряката дискриминация, основана на расов признак или етнически произход**, са изрично посочени като нарушения на „принципа на равно третиране“, като в чл. 2 § 2 б. „а“ и б. „б“ са дефинирани понятията за „**пряка дискриминация**“ (когато едно лице е, било е, или би било третирано по-малко благоприятно от друго в сравнима ситуация въз основа на расов признак или етнически произход), и „**непряка дискриминация**“ (когато видимо неутрална разпоредба, критерий или практика биха поставили лицата от дадена раса или етнически произход в особено неблагоприятно положение в сравнение с други лица, освен ако тази разпоредба, критерий или практика са обективно оправдани от законната си цел и средствата за постигане на тази цел са подходящи и необходими) по расов признак или етнически произход, в §3 е дадена дефиниция на понятието „**тормоз**“ като форма на дискриминация по смисъла на §1, а в §4 изрично е предвидено, че всеки подтик за дискриминация срещу лица въз основа на расов признак или етнически произход се счита за дискриминация по смисъла на § 1.

Наред с цитираните легални дефиниции, в Декларацията на Общото събрание на ООН и в Директивата на Съвета на ЕС са въведени конкретни задължения за държавите-членки на двете организации не само да имплементират във вътрешното си законодателство посочените понятия, но да предвидят или създадат специализирани органи и механизми, които да гарантират спазването на основните човешки права и недопускане на прояви на дискриминация по религиозен или етнически признак. Ето защо, решаващият съдебен състав категорично счита, че наличната в чл. 17 ал.2 от ЗРТ забрана доставчиците на медийни услуги да допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания, внушаващи етническа или религиозна нетърпимост, визира именно понятията „нетърпимост и дискриминация, основани на религия или

убеждения” и съответно „етническа нетърпимост” като пряка, непряка дискриминация, тормоз и подтик за дискриминация срещу лица въз основа на етнически произход, в смисъла и съдържанието, употребено за тях в цитираните по-горе международноправни актове.

При така изясненото понятие за етническа или религиозна нетърпимост, съдът намира констатациите за наличие на нарушения по чл. 17 ал. 2 от ЗРТ за обосновани, подкрепени от събраните доказателства и съответстващи на духа и буквата на материалния закон.

При безспорно доказаното съдържание и насока на изявленията на водещия на предаването, неговите гости и включените на живо лица, отразени в акта и наказателното постановление, несъмнено се установява едновременно явно и индиректно противопоставяне между християнската и мюсюлманската религии, и лицата, които ги изповядват. Религиозната нетърпимост към исляма като религия и изповядващите го лица се свежда не само до посоченото в акта и наказателното постановление противопоставяне чрез въвеждане фигурата на християнския кръст (*напълно законно изграден*) от проведената анкета като символ и възможно средство за противодействие на „*настъпващия ислям, все по-агресивно, у нас*”, от една страна, а от друга – показването на фотоси от проекта на мюсюлмански молитвен храм, съпроводено с мюсюлмански религиозни напеви, и двукратното излъчване изявлението на областния мюфтия Селятин Мохарем, съдържащо според показанията на свид. [REDACTED] слова на благодарност към политическа партия ДПС и общинските съветници на гр.Бургас за предоставената възможност да се изгради джамия в ж.к.”Меден рудник”, гр.Бургас. Явни противопоставяния се съдържат още в пренебрежителните епитети и изрази, използвани от водещия по отношение на лицата, изповядващи ислямската религия във връзка с техните ритуали: „*...и забрани на ислямистите, или които и да са там, да се дунят на открито по улиците и да извършват ритуали*”, „*...това, което щеше да се случи, е сега да има една джамия, там щяха да щъкат разни чалмосани ухабити и не знам си какви...*”, в директните твърдения, че „*...разни чужди вероизповедания ... по някакъв начин да се опитват да промиват мозъците на децата ни..*”, асоциирани конкретно с исляма заради следващия израз: „*както и да спрем воя на джамията, макар че в Бургас джамията ги спряха...*”, също така недвусмислените твърдения на журналиста Силвия Трендафилова и на госта на водещия в студиото, че чрез строеж на джамии мюсюлманите „*... Наистина маркират територия, наистина си маркират територия...*”, които изявления пораждаат директна асоциация с определен вид сепаратизъм на религиозна основа. Най-сетне, изявлението на Трендафилова съдържа директен призив за законодателна забрана „*...чужди граждани да правят религиозна пропаганда в България, да разкриват всякакви църкви, които са извън традиционната православна църква...*”.

Аналогични са фактите по отношение и на изразената нетърпимост спрямо български граждани, живущи в страната, които произхождат от ромския етнос. И в това отношение, противопоставянето на мнозинството граждани от български етнически произход, от една страна, и гражданите от ромски етнически произход, от друга, е в няколко насоки. Говори се за лицата от ромски произход като за привилегирована прослойка от населението на републиката, на която политическата класа е предоставила само права и привилегии (да получават помощи, да се оправи най-напред публичната инфраструктура в населяваните от роми квартали и махали, ромите да не спазват обществения ред и порядки), без да ги обремени с каквито и да е задължения, включително да заплащат сметките си. Паралелно с това, ромският етнос е представен като ухажван кръг потенциални избирателни, независимо от ниската им грамотност, и най-сетне, че представителите на ромския етнос, според водещия, са „*паразити*”, и то пазени от полицията (във връзка със случая в с.Катуница), а според Силвия Трендафилова „*Тука вече започнаха да стават наистина държави в държавата, да става циганска държава в нашата държава...*”. На фона на коментарите за етническите роми, според участниците в предаването, етническите българи

имплицитно са представени като жертви на собствената си толерантност и търпение, и в по-неблагоприятна позиция от гражданите от ромски произход.

Не може да съществува спор, че при изявленията, обсъдени по-горе, у непредубедения зрител и слушател на предаването биха възникнали множество негативни усещания - страх (от агресивно напредващия със строеж на джамии ислям, от наличието на масирани групи ромско население, подобни на държава в държавата), несигурност и напрежение (поради внушеното чрез разгледаните противопоставяния на религиозна и етническа основа, нееднакво и в ущърб на православно и от етнически български произход население отношение на държавата, и възможността други групи, образувани по религиозен и етнически признак, да се домогват и получат положение и статут, каквито етническите православно български нямат), и най-сетне - естествено чувство на гняв и желание реципиентът обсъдените изявления да се разграничи, да се противопостави и да противостои на сочените от участниците в предаването заплахи от религиозен и етнически характер. Несъмнено, логично и предвидимо следствие от тези внушения и породените от тях емоции и усещания, би било чувството на нетърпимост към лицата, изповядващи исляма и към лицата, произхождащи от ромския етнос, заради посланията на предаването, че тези две групи лица представляват заплаха за преобладаващото българско православно население, и ощетяват неговите интереси и права.

Тъкмо по гореказания начин, доставчикът на медийни услуги „СКАТ“ ООД е нарушил едновременно забраната за допускане създаването и предоставянето за разпространение на предаване, което което внушава религиозна нетърпимост срещу религията ислям, и забраната за допускане създаването и предоставянето за разпространение на предаване, което което внушава етническа нетърпимост към ромския етнос, по смисъла на чл. 17 ал.2 от ЗРТ. С оглед събраните доказателства, съдът не споделя защитната теза, че изявленията на водещия на предаването и другите участници в него представлявали израз на тяхното право на лично мнение по определени теми, в съгласие с разпоредбата на чл. 39 ал. 1 от Конституцията на Република България, и съответно липсвали нарушения по чл. 17 ал.2 от ЗРТ. Съгласно чл. 39 ал.1 от КРБ, на всеки гражданин е предоставена правото да формира, изразява и разпространява по различни начини личното си мнение. Границите на упражняване правото на мнение обаче, са очертани в ал. 2 от същия член, където изрично е предвидена забрана правото на мнение да се използва за накърняване на правата и доброто име на друго и за призоваване към насилствена промяна на конституционно установения ред, към извършване на престъпления, към разпалване на вражда или към насилие над личността. В конкретния случай, процесните изявления на участниците в предаването внушават етническа и верска (религиозна) нетърпимост към точно определени групи български граждани, поради което съдът счита, че тези коментари са форма на призоваване към разпалване на вражда по смисъла на чл. 39 ал.2 от КРБ.

Безспорно е установена компетентността както на актосъставителя, така и на административнонаказващия орган. Обстоятелството, че наказващият орган е счел възражението на жалбоателя срещу съставения акт за неоснователно не означава, че е допуснато процесуално нарушение по чл. 52 ал. 4 от ЗАНН, а е индиция, че наказващият орган е възприел изцяло фактическата и правна обстановка, отразена в акта, и е счел случая за бесспорно изяснен. Всяко от нарушенията е съставомерно, осъществява кумулативно всички обективни елементи от фактическия състав по чл. 17 ал.2 от ЗРТ, правилно е описано и квалифицирано по посочения законов текст. Впоследствие, наказващият орган правилно е подвел всяко от деянията под санкционната норма на чл. 126 ал. 1 ЗРТ, в която за нарушение на разпоредбите на чл. 16-18 от закона, е предвидено на радио- и телевизионните оператори да се налага имуществена санкция от 3 000 до 20 000 лева. Съдът намира за неоснователни и доводите за маловажност на деянията по смисъла на чл. 28 ЗАНН. Нарушенията са формално, на просто извършване, но в същото време се касае за предаване, излъчено в медия с национално покритие, така че съдържанието на процесните изявления е станало достояние на неограничен кръг лица. Поради това, нарушенията не попадат в

случаите по чл. 93 т. 9 НК, вр. чл. 11 ЗАНН, и правилно спрямо тях не е бил приложен чл. 28 ЗАНН. Правилно и при съблюдаване принципа на чл. 18 от ЗАНН, всяко от нарушенията е отделно описано, квалифицирано и санкционирано. Наложена за всяко нарушение санкция е в минималния предвиден в чл. 126 ал.1 ЗРТ размер от 3 000 лева, поради което липсва възможност този размер да бъде обсъждан или коригиран от съда.

Наказателното постановление, като правилно и законосъобразно, следва да бъде потвърдено изцяло, поради което и на основание чл.63 ал.1 предл. първо от ЗАНН, Бургаският районен съд, II наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 93 от 06.12.2011 г., издадено от доц. Георги Лозанов [REDACTED] – Председател на Съвета за електронни медии (СЕМ) – гр.София, с което за две нарушения на чл.17 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията (обн. ДВ, бр. 138 от 24.11.1998 г.), на основание чл. 126 ал.1 от същия закон, на „СКАТ“ ООД, ЕИК 812104705, със седалище и адрес на управление гр.Бургас, ж.к.”Зорница”, бл. 47, трети партерен етаж, представлявано от управителя Валери [REDACTED] Симеонов, са наложени две административни наказания „Имуществена санкция”, всяко в размер на 3 000 лева – общо 6 000 лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 -дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд-гр.Бургас.

Районен съдия:

РЕШИЕТО
ПОТВЪРЖДАВАНО
15.02.2013
Адм.свд

